

Poul Christensen: Dette vedkommer i høj Grad selve Sagen. Jeg kan saa overmaade godt forstaa den højtærede Formands Bemærkning, thi overfor ham vilde jeg ikke behøve at bruge saa mange Ord som overfor det ærede Medlem. Jeg skal gøre det saa kort, som det overhovedet er mig muligt.

Det ærede Medlem og flere have været kede af Socialdemokraternes Stilling og endog været bange for, at de skulde gøre Overbud. Men hvem er det, som har gjort Overbud i dette Spørgsmaal? Ogsaa det maa jeg sige to Ord om. Det ærede Medlem for Vordingborg beklagede først, at Tantiemesystemet ikke var bibeholdt, og selv om de underordnede ved Statsbanerne derved fik større Løn, erklærede han sig rede til at gaa med dertil. Og dernæst lyste han efter endnu flere Lønningsforslag, for at vi kunde faa en samlet Reform, som gjaldt ikke alene Underofficererne, men Officererne, hele Etaten op igennem. Jeg konstaterer det for at vise, hvem det er, der i dette Spørgsmaal har gjort Overbud, og for at det kan staa klart ikke alene for ærede Medlemmer i denne Sal, men ogsaa for alle udenfor den. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem gaar ud af denne Forhandling i en Belysning, han kan være tjent med, naar han kommer udenfor denne Sal.

Om selve Sagen skal jeg gentage, at jeg tror ikke, det vil være muligt for alle her i Salen at gaa med til de foreslaaede Forhøjelser. Det har glædet mig at vinde i alt Fald delvis Tilslutning hos forskellige ærede Medlemmer ogsaa indenfor det ledende Flertal. Om Lønningslovforslaget mener jeg imidlertid, som jeg begyndte med at sige, at det er et godt Grundlag for en fremtidig Forhandling.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Sagen er jo uddebatteret, og vi skulde slutte. Der er af forskellige ærede Medlemmer rettet Bemærkninger til mig, som jeg i og for sig havde Grund til at svare paa, men ærede Medlemmer ville tilgive mig, at jeg ikke gør det paa dette Tidspunkt. Jeg har saa meget mere Anledning til at lade være med det, som adskillige Medlemmer af mit Parti have taget Debatten op med Medlemmer af andre Partier og have fremholdt de Argumenter, jeg vilde føre frem. Jeg skal indskrænke mig til enkelte Bemærkninger angaaende nogle Punkter, der have været berørte af forskellige Talere.

Det ærede Medlem for Viborg (Svei-

strup) mente, at vi skulde gøre noget ogsaa for Pensionisterne med det samme. Vi maa nu for det første erindre, at naar vi forhøje Lønningerne, forhøje vi ogsaa Pensionerne for dem, der derefter blive pensionerede, idet Pensionerne efter de bestaaende Love beregnes efter Lønningerne. Hvad der kunde være Tale om, og hvad det ærede Medlem for Viborg maa have ment, er, at man skulde forhøje Pensionerne for de nuværende Pensionister. Men det har rigtignok været hidtil et urokkeligt Princip, at naar en Embedsmand havde tjent sin Tid, derefter var afgaaet og ved sin Afgang havde faaet sin Pension beregnet, var Staten endegyldigt færdig med ham. Jeg tror, det vilde være et meget farligt Præcedens at begynde at give sig til at reformere de Pensioner, der nydes af Folk, hvis Efterløn en Gang for alle er bestemt. Det vilde i alt Fald medføre meget store Konsekvenser.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) omtalte den Sag, som findes under Nr. 13 paa Dagsordenen, Lovforslaget om Ændringer i Loven om Pensionering af Underbefalingsmænd. Han nævnedes navnlig et enkelt Eksempel paa, hvorledes denne Lov skulde kunne virke højest mærkeligt, idet den gav den vedkommende en betydelig mindre Pension, end han vilde faa, hvis den ikke kom. Det var mig umuligt at kontrolere, hvorledes dette Eksempel egentlig hang sammen. Jeg maatte dertil have nøjagtige Oplysninger i Detailler om vedkommende Embedsmands Ansættelsesdato, Alder og Gangen i hans Tjeneste. Jeg tror, det vilde vise sig, at det ærede Medlem havde regnet fejl, men i øvrigt skal jeg kun sige følgende til det ærede Medlem: Man har fra de Folks Side, som der her er Tale om, beklaget sig over, at de særegne Regler for den militære Pensionering give dem en ringere Stilling, end de vilde have faaet, hvis de havde været civile Embedsmænd. Vi have saa lavet den Ændring, at herefter skulde deres Pension, naar de gik over fra den underordnede Bestillingsmandsstilling til en Embedsmandsstilling, beregnes ganske paa samme Maade, som det sker indenfor Civiletatene. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem ønskede, at man skulde kombinere baade de Fordele, der findes under Civil-etaten, og de, vi hidtil have haft under Militæretaten, og saa skulde de vedkommende have begge Dele. Det kan der selvfølgelig ikke være Tale om. Enten maa de blive under de nuværende Pensionsforhold eller finde sig i at komme ind under de